

være ogsaa givet, at han har Magt til at hindre en Løsning af dette Spørgsmaal, og ved Debatter angaaende denne Sag her i Salen af mer eller mindre partipolitisk Art tror jeg ikke, vi føre denne Sag et eneste Hanefjed fremad.

Men fordi dette Spørgsmaal efter min Mening ikke egner sig til at drøftes her i Tinget for Tiden, kan der nok være en Form for Udenrigspolitik, som der kunde være Anledning til at gøre til Genstand for Drøftelse her i dette høje Ting. Det skulde efter min Mening være Danmarks Handelspolitik; for Danmarks Udenrigspolitik er Handelspolitik. Der, hvor Afgørelserne træffes efter Magt, der kan Danmark ikke være med, men hvor der træffes Afgørelser efter Indsigt, efter Kundskaber, efter Handelssnille og Dygtighed, der kan det godt ske, at Danmark kan gøre sig gældende. Og der er netop herhjemme i den senere Tid kommet op en, om jeg saa maa sige, udadpegende Bevægelse i vor Handelspolitik. Der staar i Spidsen for store Handelsforetagender herhjemme en Kreds af Mænd, som skue vidt ud, og som have deres Opmærksomhed henvendt paa oversøiske Forbindelser. Flere af disse Mænd — det er Mænd, hvis Navne jeg ikke behøver at nævne, for vi kende dem alle — ere i deres Ungdom dragne bort her fra Landet med bare Hænder og tomme Lommer, men de ere komne hjem med Kundskaber og Indsigt og med Driftskapital — og dette sidste har ikke lidt at betyde. Driftskapitalen betyder vistnok ikke nu det for Handelsvirksomheden, som den har betydet tidligere, da den var en almægtig Faktor, nu betyder vistnok Handelssnille og Duelighed ved Siden af lige saa meget som Kapital; men især under vore hjemlige smaa Forhold har det dog megen Betydning, at der her til Landet vender hjem Mænd, som tilføre vort Handelsliv betydelig Kapital. Hvis man i denne Tid gaar ud over Langelinie, vil man i Frihavnen se nylig rejst en Gavl, hvorpaa der i en Halvbue foroven er malet Ordene: Det oversøiske Kompagni. Undertenen staar øverst paa tre Søjler, som bære denne Halvbue, Ordene: Kina, Japan, Indien. Med disse Ord er der peget paa det, som er den sunde Udenrigspolitik for Danmark.

Rundt omkring i Verden, men især øvre i Asien, aabnes der ny Markeder for europæisk Handel og Industri og europæisk Foretagsomhed i det hele, og mange af disse Steder er det ikke muligt for Danmark at komme til at virke, fordi de store

Magter have lagt Beslag paa det alt sammen. Men der er andre Steder, hvor der netop aabner sig en ganske særlig Chance for et lille Land som Danmark, derved at de asiatiske Lande, som aabne sig for europæisk Handel, ønske at holde Stormagterne borte, af Frygt for, at hvis en Stormagt først sætter sin Fod i deres Land, vil den tilrive sig al Magt, og paa saadanne Steder gælder det om, at dansk Handel og dansk Skibsrederi har sin Opmærksomhed vaagen og er parat til at gribe til og gribe Fordelen der, hvor den ligger, Fordelen, som ikke alene er en Handelsfordel, men ogsaa kan blive en meget stor Fordel for dansk Landbrug, for hvilket der kan aabnes ny Markeder, og for Danmarks Industri, med hvilken det samme er Tilfældet. Ganske vist, dette kan kun gøres, hvis vi herhjemme i Danmark have dygtige Handelsmænd og dygtige Skibsredere. Paa det Budget, som er forelagt, er der igen i Aar opført en Bevilling paa 20,000 Kr. til unge Handelsmænds Uddannelse paa oversøiske Pladser. Denne Bevilling blev i Fjor under Finanslovens Behandling her i Tinget fordoblet. Den var kun paa 10,000 Kr., da den blev foreslaaet af den daværende høje Regering, men blev under Finanslovbehandlingen forhøjet til 20,000 Kr. Det var paa Initiativ fra Finansudvalgets Side, og det var mig en stor Glæde at kunne bidrage dertil ved gennem tilfældigt personligt Bekendtskab indenfor ledende Handelskredse ogsaa at kunne give et Stød til, at denne Bevilling blev gennemført. Der er ingen Tvivl om, at Penge ikke kunne gives bedre ud end til dette Formaal, at unge danske Handelsmænd blive uddannede paa oversøiske Pladser. Det aabner Udsigt til fredelige Erobringer, til Landvinding for dansk Dygtighed, til forøgede Indtægter for Landbrug og Industri, hvis Formidler overfor Udlandet netop Handelen er.

Da England for ca. 100 Aar siden tog den danske Flaade, led dansk Handel, som havde favnet nok saa vidt i de foregaaende Aar, et afgørende Knæk. Den Form for Handel, man havde den Gang med Købmænd, som sad her i København og ejede deres egne Skibe og lod dem besjle Havene, hørte næsten helt op. Saa gik der en Aarrække, indtil C. F. Tietgen hævdede dansk Handel op igen, og efter Tietgen staar der nu en Række vaagne og dygtige Handelsmænd her i Danmark, som skuer vidt ud og forstaar at gribe Fordelen, selv om den ligger Tusinder af Mile fra København. Den danske Handelsflaade er